

σα μέχρι τοῦδε καινοτομίας, προσέθη καὶ εἰς ἄλλην σκέψιν ὅλων νεωτεριστικὴν καὶ πρωτοφανή παρ' ἡμῖν, τοῦτέστι τὴν πρόσληψιν καὶ γυναικῶν ὡς ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἐσωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ταχυδρομείου. Ἡ σκέψις αὕτη τοῦ Κ. Καζάζη ὑποβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐγένετο δεκτὴ, θὰ εἰσαχθῇ δὲ πιθανῶς, ἂν μὴ γνώμῃ ἄλλῃ ἐπικρατήσῃ ἐν τῷ μεταξὺ, κατὰ τὴν προσεχὴ σύνοδον τῆς Βουλῆς, τὸ σχετικὸν περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὠραίου φύλου ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ ὅμως νῦν ἡ ταχυδρομικὴ καὶ ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία εἰσὶν ἡνωμέναι, ἐκρήθη ὁρθὸν αἱ γυναῖκες νὰ χρησιμοποιῶνται καὶ ὡς τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ νομοσχέδιῳ θὰ περιλαμβάνεται καὶ διάταξις, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐν τῇ τηλεγραφικῇ σχολῇ θὰ γίνωνται δεκταὶ τοῦ λοιποῦ καὶ γυναῖκες πρὸς σπουδὴν τῆς τηλεγραφικῆς.

Ἐν Δεκελείᾳ, παρὰ τὴν βασιλικὴν ἔπαυλιν, ἀνεκαλύφθησαν ἐπ' ἐσχάτων τρεῖς τάφοι ἀρχαῖοι, ἐν οἷς ἑλπίς ἐσχηματίσθη ὅτι θὰ ᾔτοιο τοῦ Σοφοκλέους. Τὴν εἰκασίαν ταύτην συνέλαβεν ὁ εὐρὺν τοῦ τάφου ἐπιμελητὴς τοῦ βασιλικοῦ κτιμαρτοῦ κ. Μύντερ, βασισθεὶς ἐπὶ ἀρχαίων μαρτυριῶν ἐκεῖ που ὁρίζουσιν τὸν τάφον τοῦ μεγάλου τραγικοῦ τῆς ἀρχαιότητος. Ὁθεν ἐγένετο ἀνασκαφὴ, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως, τῶν βασιλοπαίδων, τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Στεφ. Κουμανούδη ἠγνοίχθησαν οἱ τρεῖς τάφοι. Ἄλλ' ἀτυχῶς οὐδὲν εὐρέθη λόγου ἄξιον καὶ δυνάμενον νὰ ὀρίσῃ τοὺς χρόνους εἰς οὓς οἱ τάφοι ἀνήκουσιν πληρὴ τῶν σκελετῶν καὶ ὀλίγων πενήκων κτερισμάτων. Οἱ δύο εἶνε λάρνακες μαρμαρίνοι, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ ταφέντες φαίνονται ὅτι ἦσαν νέοι, διότι εὐρέθησαν ὡς κτερίσματα στλεγυίδες· ὁ τρίτος εἶνε πώριος καὶ λίαν πιθανῶς γυναικός, διότι εὐρέθη ἐν αὐτῷ κάτοπτρον σχεδὸν ὅμως ἀνάξιον λόγου. Ἐπιγραφὴ οὐδεμία. Τὰ ἐν τοῖς τάφοις ἀνευρεθέντα εὐρήματα ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ βασιλέως διὰ φύλακος τῶν ἀρχαιοτήτων εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορίαν τῶν Ἀρχαιοτήτων.

— Πρὸ καιροῦ ἐγνώσθη ὅτι ὁ Ζακύνθιος μουσικοδιδάσκαλος κ. Παῦλος Καρρέρ, οἱ τοῦ «Βότσαρη» μελοποιός, καταγίνεται εἰς σύνθεσιν μελοδράματος, ἐμπνευσθέντος ἐκ τῶν ἐνδόξων χρόνων τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνος. Ἡδὴ ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ Ἕλλην μουσουργὸς ἐπεράτωσε τὸ ἔργον του, ὅπερ φέρει τὸν ἐπιθώλλοντα τίτλον «Μαραθῶν-Σαλαμίς», καὶ ὅτι τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐποίησεν ὁ κ. Ἀνδρέας Μαρτζώκης, ἐκ τῶν γνωστοτέρων ποιητῶν τῆς συγχρόνου Ζακύνθου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δι Πάτραι ὑπὸ φυσικὴν καὶ ἰατρικὴν ἔποψιν ὑπὸ Χ. Π. Κορύλλου ἱατροῦ ἐν Πάτραις. Ἐν Ἀθήναις, 1888. 8ον, σελ. 30.

Ἡ εἰρημένη πραγματεία ἀνεγνώσθη ἐν τῷ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἱατρικῆς ἑταιρίας δευτέρῳ συνεδρίῳ τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀνετυπώθη ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ συνεδρίου. Ἡ πραγματεία αὕτη, καίτοι μικρὰ τὸν ὄγκον, ἐνέχει πολλὴν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν χρησιμότητα, διότι τοιαῦτα μελέται καὶ στατιστικαὶ πληροφορίαι, στηριζόμεναι ἐπὶ καθημερινῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν καὶ σκοποῦσαι τὴν ἀνεύρεσιν τῶν νοσογόνων αἰτιῶν τῶν τόπων, ἀπέβησαν ὅπου καὶ ἂν ἐγένοντο ὠφελιμώταται. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς αἱ τοιαῦτα μελέται ποραμελοῦνται, θεωροῦνται ὡς τις περιττὴ ἐνασχόλησις, διότι δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς πλείστοις ἐπιστημονικῶν ἱατροῦ τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως καὶ ἀνακωινώσεως. Πρὸ 50 ἐτῶν οἱ κατὰ τὰς τότε διοικήσεις ἱατροὶ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ 1833 «περὶ συστάσεως ἱατρῶν κατὰ νομούς», εἶχον ἐκδόσει ἱατροστατιστικῶν πινάκας τῷ 1838 καὶ 1839 τῶν διοικήσεων Φθιώτιδος, Θήρας, Ἀιτικῆς, Μεγαρίδος, Βοιωτίας, Νέστου, Μαντινείας, Σύρου, Ἡλείας, Ἀχαΐας, Τριφυλίας, Λακωνίας, Κυναΐθης (Καλαβρυτῶν), Μήλου, Ἀργολίδος, Κοριν-

θίας, Ὑδρας, Ἐρμιονίδος, Φωκίδος, Δωρίδος, Εὐρυτανίας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Εὐβοίας, Λακεδαιμόνος, ἐν τῇ τότε ἐκδιδομένῃ ἡμερησίᾳ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου. Εἶνε δὲ οὗτοι οἱ πινάκες ἡ μόνη πηγὴ ἣν ἔχομεν τῆς καταστάσεως τῆς νοσολογικῆς τῶν τότε χρόνων τῶν πλείστων ἐπαρχιῶν. Ἐκτοτε μεμονωμένως ἐξεδόθησαν μελέται τινὲς ἐν ἱατρικοῖς περιοδικοῖς καὶ ἐν φυλλαθίοις, ἀς ἐπιμελῶς ἐν ἰδιαιτέρᾳ βιβλιογραφίᾳ ἀνέγραψεν ὁ κ. Κλων Στέφανος ἐν τῇ γαλλιστὶ ἐκδοθείσῃ πραγματείᾳ αὐτοῦ «Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ ἔποψιν φυσικῇ, ἐθνολογικῇ, ἀνθρωπολογικῇ, δημογραφικῇ καὶ ἱατρικῇ». Ἀλλὰ πολλὰι τούτων στεροῦνται τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, ἥτις παρέχει πᾶσαν ἐγγύησιν, ὥπως ἐπ' αὐτὸν βασισθεὶς συμπεράσματα ἀναμφισβήτητα.

Ὁ κ. Χ. Κορύλλος, ἐλασκὼν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Πάτραις ἀπὸ τοῦ 1871, ἐτήρησεν, ὡς γράφει, σημειώσεις ἀπὸ τοῦ 1874 ἀς δημοσιεύει μέχρι τοῦ 1886, ὅτε ὑπέβαλεν εἰς τὸ συνέδριον τῶν ἱατρῶν τὴν εἰρημένην πραγματείαν.

Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι ἐξετάζει συντομώτατα τὴν φυσικὴν κατάστασιν τῆς πόλεως Πατρῶν, ἥς τὴν ἑκταὴν ὑπολογίζει εἰς 900,000 τετραγ. μέτρα (ἡ τῶν Ἀθηνῶν καταλαμβάνει 4,000,000), καὶ τῶν περιχώρων, κυρίως δὲ τῶν ὕδατων καὶ τῶν παρακειμένων ἐλῶν καὶ τεναγῶν, πηγῆς διαρκούς νοσημάτων, καὶ τῶν γενομένων πρὸς ἀποξήρανσιν αὐτῶν ἐργασιῶν. Ἐν πίνακι δὲ ἰδίῳ σημειοῖ τὴν κλιματολογίαν τῆς πόλεως κατὰ ἰδίαν αὐτοῦ παρατηρήσεις τῶν ἐτῶν 1882—1886 καὶ τοῦτον συμπεριλαμβάνονμένου. Παρατηρήσεις δὲ κλιματολογικὰς ἐπὶ τῆς πόλεως Πατρῶν εἶχε κάμει καὶ ὁ αἰδ. Boys Ἀγγλος ἱερεὺς τοῦ ἐν Πάτραις ναοῦ τῶν διαμαρτυρομένων κατὰ τὰ ἔτη 1872—1876.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι ἐξετάζει τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὑπὸ ἱατρικὴν ἔποψιν, ἀφετηρίαν ἔχων τὸ ἔτος 1876, ἐξ οὗ ἤρρισε τὰς παρατηρήσεις του, καὶ κατὰ τὸ ὅποιον ἤρριξεν ἡ τήρησις τακτικῶν βιβλίων τῶν ἀποθεώσεων ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ, παραθέτει δὲ πινάκας διαφόρους κατὰ νόσους καὶ κατὰ ἔτη τῶν προσδεδηθέντων καὶ ἀποθιωσάντων, ἐξ ὧν ἐξάγει συμπεράσματα ἱκανῶς ἐνθαρρυντικὰ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, κυρίως δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐλογικεῖς πυρετοὺς, οἵτινες ἐμάστιζον τὴν πόλιν. Ὡς πρὸς τοὺς τυφοειδεῖς πυρετοὺς παραθέτει ἐπίσης πινάκα, ἀλλὰ ἀναγράφει ὅτι ἐνεκα τῆς ἀκατανικήτου ἀντιστάσεως τῶν συγγενῶν τῶν θανόντων δὲν ἐγένοντο νεκροφῖλαι πρὸς ἐξέτασιν τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων καὶ διαλεύκανσιν τῆς φύσεως τῶν πυρετῶν τούτων. Ἀλλὰ καὶ τὸν πινάκα, δὴ παραθέτει, θεωρεῖ οὐχὶ ἐπαρκῆ πρὸς ἐξαγωγήν συμπερασμάτων, ὅπερ μαρτυρεῖ τὴν ἐπιστημονικὴν εὐσυνειδήσιαν τοῦ κ. Χ. Κ. ἀξίαν ἐπαίνων τὴν σήμερον, ὅτε ἡ ἐπιστημονικὴ ἀγυρτεία δὲν εἶναι τι σπάνιον. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐξετάζει καὶ τὰ λοιπὰ νοσήματα περὶ τινὸν δὲ τούτων καὶ προηγουμένως ὁ κ. Χ. Κ. εἶχε δημοσιεύσει διατριβὰς ἐν ἱατρικοῖς περιοδικοῖς.

Ὁ κ. Χ. Κορύλλος εἶνε ὁμολογουμένως ἄξιος παντὸς ἐπαίνου, διότι ἐν μέσῳ τόσων ἐλλείψεων στατιστικῶν δημοσιῶν καὶ δημοτικῶν, συνεργασίας ἄλλων ἐπιστημόνων, ἐργασιῶν μετεωρολογικῶν, χρημικοῦ ἐργαστηρίου καὶ βιβλιοθήκης ἐν Πάτραις, παρήγαγε μόνος καὶ ἐξ ἰδίων παρατηρήσεων καθημερινῶν μελέτην ἀξίαν λόγου, οἷαν μέχρι τοῦδε οὐδαμῶς παρήγαγεν οὐδ' αὐτὴ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν ἡ διοίκησις καὶ λέγομεν τοῦτο διότι ἐκ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῆς Ἀστυκλινικῆς ἔπρεπε νὰ ἐξέρχωνται τακτικὰ ἐπιστημονικὰ δελτία τῶν ἐπιστημονικῶν ἱατρικῶν παρατηρήσεων, ὅτινα νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὑποδείγματα εἰς τοὺς λοιποὺς ἱατροὺς τοῦ κράτους.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

Ραφαήλον, Μιχαὴλ Ἀγγέλου κ. ἄ. εἰσὶ καταθεθειμένα πρὸς πώλησιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἑστίας». Τὰ ἀντίγραφα ταῦτα εἶνε ἔργα ὁμογενοῦς ζωγράφου ἐν Ρώμῃ διαμέμοντος, κατὰ τὸν σύστημα ἐλαιοφωτογραφίας, ἥτις ἀπομιμῆται καὶ αὐτὴν τὴν παλαιότητα τῆς γραφῆς τῶν πρωτοτύ-